

γελαστής ὁ, *Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.*

Τὸ ἀρχ. οὐς. *γελαστής*.

1) Ὁ γελῶν, ὁ ἔχων τάσιν νὰ γελᾷ *Λεξ. Πρω. Δημητρ.*

2) *Γελαστήας*, ὁ ἰδ. *Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.*

γελαστικά ἐπίρρ. *Λεξ. Βάιγ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γελαστικός*.

1) *Γελαστιά*, ὁ ἰδ. *Λεξ. Βάιγ. Δημητρ.* : *Γελαστικά* τοῦ προκρίθηκε *Λεξ. Δημητρ.* 2) *Χλευαστικῶς* *Λεξ. Δημητρ.* : *Γελαστικά* τοὺς γέρονς μὴν πειράζης. 3) Ἀπατηλῶς, δολίως *Λεξ. Βάιγ. Δημητρ.* : Τοῦ φέροθηκε *γελαστικά* *Λεξ. Δημητρ.*

γελαστικός ἐπίθ. Πελοπν. (Μεσσ.) — Γ.Βλαχογιάνν.,

Προπύλ. 1, 10 — *Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.*

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *γελαστικός*.

1) Ὁ φιλόγελως, ὁ ἔχων τάσιν, διάθεσιν πρὸς γέλωτα *Λεξ. Πρω. Δημητρ.* 2) Ὁ προκαλὼν τὸν γέλωτα, ὁ γελοῖος Πελοπν. (Μεσσ.) — Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. — *Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.* : Ἦτανε *γελαστικὸ* τὸ παραμῦθι Μεσσ. *Γελαστικὸ* τῆς ζωῆς σημάδι φαίνεται ψηλά τὸ κόκκινο μπαϊράκι Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀναγελαστικός.

γελαστός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Χαλδ.) *γίλαστός* βόρ.

ιδιῶμ. *γελατζός* Βιθυν. (Κίος) *γελαστής* Σκυρ. *γελαστὲ* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γιατὲ* Τσακων. (Μέλαν).

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *γελαστός*.

1) Ὁ ἔχων εὐθυμον, μειδιῶσαν καὶ εὐχαριν ἔκφρασιν προσώπου κοιν. καὶ Πόντ. (Χαλδ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) : *Εἶναι γελαστός* ἄνθρωπος. Τὸν εἶδα *γελαστόν*. Ἐχει *γελαστὸ* πρόσωπο. *Εἶναι γελαστή* ἡ τῇ φωτογραφία. Ἐρχονται *γελαστά* τὰ παιδιὰ κοιν. Πάντα του *γελατζός* ἔρκεται Βιθυν. (Κίος) *Γελαστὲ* ὁ λείψανε (γελαστός ὁ νεκρός) Χαβουτσ. Ἐδες ὁ γαμπρός τσ' ἡ νύφη *γελαστοὶ γελαστοὶ* ἔτανε Σκυρ. Βαστοῦσε μὲ κόπο τὰ δάκρυα ποὺ τὴν ἔπνιγαν καὶ προσπαθοῦσε νὰ φαίνεται *γελαστή* Π.Νιρβάν., Ἀγριοπούλ., 147 || Ποιήμ.

Θέλω τὰ *γελαστά* σου τὰ *χειλάκια*,

θέλω τὴν ἀπαλή σου ἀγκαλιά

Γ.Δροσίν., ἐν Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 84.

Φλογάτη, *γελαστή*, ζεστή ἀπὸ τ' ἀμπέλια ἀπάνωθεν

ἐκοίταγε ἡ σελήνη.

Α.Σικελιν., ἐν Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 402. 2) Ὁ ἀπατηθηθεὶς, ὁ ἐμπαιχθεὶς Τσακων. (Μέλαν.) : *Μ' ἔκ' ἔχου γιατὲ* δὴ βολὲ (μὲ ἔχει γελάσει δύο φορές).

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. Ἀθῆν.

γέλαστρον τό, Χ.Παλαίς., Τὸ παράπ. τοῦ τσουροῦ, 7.

Ἐκ τοῦ ρ. *γελῶ*.

Καταγέλαστος, γελοῖος : Ποίημ.

Ἐν ἐπετάσ-σαμεν π-παρᾶν/τῶν νὰ μᾶς κάμνη μασκαρᾶν/γέλαστρον ἡ Εὐρώπη.

γελᾶτος ἐπίθ. Δ.Καμπούρογλ., Νεράιδ. κάστρ., 95 *γιλάτους* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γελῶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶτος, ὡς *τρέχω-τρεχᾶτος*, *φεύγω-φευγᾶτος*, *χορταίνω-χορτᾶτος*, δι' ἃ ἰδ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 1,442.

1) *Γελαστός* 1, ὁ ἰδ. Ἡπ. : Ἀσμ.

Γιλάτη *πῶρχιτ'* ἀπὸν *πέρα/μὲ* τὴν *κόκκινη* οὐμπρέλα

2) Καθαρός, αἰθριος Δ.Καμπούρογλ., ἐνθ' ἄν. : Αὐτὸς ὁ γαλανός, ὁ *γελᾶτος*, ὁ κατάχρυσος οὐρανὸς ἐβαρέθηκε *πιὰ* νὰ σᾶς βλέπη!

γελέκα ἡ, Κρήτ. Πελοπν. (Κυνουρ.) *γίλέκα* Στερελλ.

(Αἰτωλ.) *γίλιέκα* Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γελέκι*, κατὰ τύπ. *μεγεθ*.

1) Ἀνδρικόν *γελέκιον* μεγαλύτερον τοῦ κανονικοῦ διὰ τὸν φέροντα αὐτὸ Κρήτ. : Ἀσμ.

Μιὰ βιθαμὴ τὸ *βόι* σου καὶ *δέκα* ἡ *γελέκα*,

γιὰ *γιάε*=*γιά* *ιδέες*). 2) Ἐξωτερικὸς μάλλινος βραχὺς

καὶ ἀχειρίδωτος ἐπενδύτης τῶν γυναικῶν μετὰ ἢ ἄνευ κεντημάτων Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Κυνουρ.) : *Μιὰ γελέκα* *ξεμαργέλωτη* (ἐπενδύτης ἀκομψος) Κυνουρ. 3) Λευκοῦ χρώματος πρόβατον μὲ μελανὴν κηλῖδα ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γελεκάκι τό, κοιν. *γίλικάκ'* Στερελλ. *γελεκάτῃ* Κῶς *ἱλεκάκι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. *γελέκι* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

1) Βραχὺς ἀχειρίδωτος ἐπενδύτης, φερόμενος ὡς ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν ἔνδυμα ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἔχων ἐνίοτε καὶ κεντήματα κοιν. : *Μόδα* εἶναι *τώρα* αὐτὰ τὰ *γελεκάκια* ποὺ φοροῦνε οἱ γυναῖκες. *Μοντέρνο γελεκάκι* κοιν. *Φορεῖ* ἡ *Διξιάσουνοῦ* *ἐναγ-γελεκάτῃ* *βολ-λὴν* ὁμορφο Κῶς || Ἀσμ.

Δῶσ' μου τὸ *γελεκάκι*-σου, τὸ *καθημ-μερινός*-σου

Ρόδ.

Πῶς ἦρθε *δ'* ἀδερφάκι μου *κ'* ἦτο *ξεσπαθωμένο*

κ' ἦτο *δὲ* *ἱλεκάκι* *δου* ἡ *τὸ αἷμα* *βουτημένο*!

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 2) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ παίζοντες διαίρουνται εἰς δύο ἰσαριθμούς ομάδας, ὁ δὲ ἀρχηγός τῆς μὴ εὐνοηθείσης ὑπὸ τοῦ λαχνοῦ κύπτει, ἵνα ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ ἵππαστὶ ὁ τῆς ἐτέρας. Εἰς τοῦτον ρίπτεται ἀπὸ ἀποστάσεως *γελεκάκι* περιστραμμένον ἢ *μανδήλιον* δεδεμένον εἰς κόμβον. Ἄν οὗτος ἢ τις τῶν τῆς ομάδος του συλλάβῃ τοῦτο, πάντες οἱ τῆς ἐτέρας ομάδος ὀφείλουν νὰ φέρουν ἵππαστὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς μέχρις ὀρισμένου σημείου. Ἀντιθέτως, ἂν τὸ ριφθὲν συλληφθῇ ὑπὸ τινος τῆς ἀντιθέτου ομάδος, ἡ ὁμάς τούτου νικᾷ καὶ οἱ παῖκταί της μεταφέρονται ἵππαστὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν ἀπόστασιν Πελοπν. (Γορτυν.)

γελεκᾶς ὁ, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γελέκι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

Ὁ τεχνίτης, ὁ κατασκευάζων *γελέκια*.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. Ἀθῆν.

γελεκᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἱλεκᾶτος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γελέκι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶτος.

Ἀνδρικός ἐπενδύτης σχήματος χειριδωτοῦ *γελέκου*. : Ὁ ἔρο Ἰακουμοϊάννης ὅλο *ἱλεκᾶτα* *τά* *ἔκανε* τὰ *ρουχα*.

γελέκι τό, *γελέκιν* Πόντ. (Τραπ.) *γελέκ-κιν* Κύπρ. *γελέκι* σὺνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Ὀφ. Τραπ.) *γελέκ'* Ἡπ. (Παλάς.) Μύκ. *γελέξ'* Θράκ. (Σαμακόβ.) Τῆν. *γελέτσι* Κορσ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μάν.) Χίος *γελέτῃ* Κῶς *γελέτῃ* Πόντ. (Ὀφ.) *ἑλέτσι* Κάρπ. *γίλέκι* Ἡπ. Κῶς Λέρ. Νάξ. (Τσι-καλαρ.) Πελοπν. (Βαλτεσιν. Γαργαλ.) — *Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ. γιλέξ'* Ἀλόν. Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. Λέσβ. Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) *γίλέτσι* Ἀστυπ. Ἴος Σίκιν. *γίλέτσ'* Ἀνδρ. (Κόρθ.) Τένεδ. *ἱλέκι* Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Κωμιακ.) *ἱλέκ'* Μακεδ. (Βλάστ.) *ἱλέξ'* Μακεδ. (Γκιουβ.) *γελέκο* κοιν. *γίλέκου* Θεσσ. (Δομοκ.) Στερελλ.

